

Sygn. akt VI K 315/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 24 lipca 2013 roku

Sąd Rejonowy, VI Wydział Karny w Kłodzku w składzie:

Przewodniczący SSR Mirosław Irzycki

Protokolant Monika Schwenderling

przy udziale **Prokuratora** Pawła Hejmeja

po rozpoznaniu dnia 24 lipca 2013 roku

sprawy karnej

O. T., ur. (...) w B.

syna W. i J. zd. T.

oskarżonego o to, że: w dniu 12 czerwca 2012 roku w B., woj. (...), ze stolika w restauracji (...) znajdującej się przy ul. (...) dokonał zaboru w celu przywłaszczenia laptopa marki D. (...)- (...) o wartości 2549 złotych, czym działał na szkodę K. W.;

to jest o czyn z art. 278§1 kk

I. Oskarżonego O. T. uznaje za winnego popełnienia zarzucanego czynu, a wyczerpującego ustawowe znamiona występku określonego art. 278§1 kk i za to na podstawie art. 278§1 kk wymierza karę 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności.

II. Zwalnia oskarżonego w całości od ponoszenia kosztów sądowych zaliczając wydatki poniesione w sprawie na rachunek Skarbu Państwa.

UZASADNIENIE

Sąd ustalił następujący stan faktyczny.

W dniu 12 czerwca 2012 roku w godzinach popołudniowych oskarżony O. T. udał się do restauracji (...), znajdującej się w B. przy ulicy (...), gdzie wcześniej już bywając zauważył tam laptopa na stoliku restauracyjnym. Po wejściu do restauracji tej oskarżony postanowił ukraść tego laptopa. Wykorzystując moment, że na sali restauracyjnej gdzie stolik restauracyjny wraz z tym laptopem się znajdował nie było żadnych osób, zabrał z tego stolika ten laptop i po schowaniu go pod kurtkę z restauracji wyszedł. Laptop ten, marki D. (...)- (...) o wartości 2.549 złotych, stanowił własność pokrzywdzonego K. W., właściciela tej restauracji (...). Oskarżony O. T. po opuszczeniu restauracji (...) idąc ulicą (...), tam spotkał G. B., a któremu skradzionego przez siebie laptopa, mówiąc mu, że jest on jego własnością, sprzedał za 1000 złotych, też mówiąc mu, że za dwa lub trzy dni przyniesie mu dokumentację tego laptopa dotyczącą, której mu w rezultacie jednak nie przyniósł. W dniu 28 grudnia 2012 roku funkcjonariusze policji A. K. (1) i T. O. z Komisariatu Policji w B. przymusowo odebrali od G. B. laptopa mu sprzedanego przez oskarżonego, a który został następnie zwrócony pokrzywdzonemu K. W..

dowód: wyjaśnienia oskarżonego O. T. – karta 51–52, 60–62 i 109 akt sprawy, zeznania świadków: K. W. – karta 2–3, 36–37 i 109 akt sprawy, G. B. – karta 26–27, 28–29 i 41–42 akt sprawy, A. K. (2) – karta 12 akt sprawy, A. P. – karta

13 akt sprawy i T. D. – karta 14 akt sprawy, faktura VAT NR (...) z dnia 21 maja 2012 roku – karta 8 akt sprawy, Twoja gwarancja (...) Nr (...) – karta 5-7 akt sprawy, protokół przeszukania z dnia 28 grudnia 2012 roku – karta 23–25 akt sprawy, protokół okazania – karta 28–29 akt sprawy, tablica poglądowa – karta 30 akt sprawy, protokół oględzin – karta 33–35 akt sprawy, pokwitowanie K. W. z dnia 04 lutego 2013 roku – karta 47 akt sprawy.

Oskarżony O. T. był już karany sędownie, a to pięciokrotnie, w tym trzykrotnie za przestępstwa przeciwko mieniu określonych art. 278§1 kk, na kary pozbawienia wolności z dobrodziejstwem warunkowego zawieszenia ich wykonania, z których jedna następnie została zarządzona do wykonania oraz dwukrotnie za przestępstwa określone art. 62 ust. 1 i 3 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii na kary ograniczenia wolności, jedna z dobrodziejstwem warunkowego zawieszenia jej wykonania, a która następnie została zarządzona do wykonania .

dowód: dane o karalności - karta 107–108 akt sprawy, akta sprawy Sądu Rejonowego w (...) o sygn. akt VI K 352/12.

Oskarżony O. T. do winy przyznał się i wyjaśniając w toku postępowania przygotowawczego oraz sądowego (karta 51 – 52, 60 – 62 i 110 akt sprawy) podał zgodnie z ustalonym stanem faktycznym, podając i również, że bywając w restauracji (...) w B. widział tam laptopa na stoliku, i że wówczas postanowił go ukraść, i kiedy go ukradł to następnie sprzedał go w tym samym dniu nieznanemu mu mężczyźnie za 1000 złotych, a które to pieniądze wydał na własne potrzeby.

Sąd zważył co następuje.

Oceniając zebrany w przedmiotowej sprawie materiał dowodowy, a przede wszystkim ten w postaci zeznań pokrzywdzonego K. W. oraz zeznań świadków G. B., A. K. (2), A. P. oraz T. D., to wina i sprawstwo oskarżonego odnośnie popełnienia zarzucanego i przypisanego mu czynu, a wyczerpującego ustawowe znamiona występku określonego art. 278§1 kk, jest niewątpliwą i kwestionowaną być nie może, zwłaszcza, że oskarżony do winy przyznał się, i wyjaśniając, przede wszystkim w toku postępowania przygotowawczego, podał czas, miejsce i okoliczności jego popełnienia, też podając fakty i okoliczności dotyczące tego, co dalej ze skradzionym laptopem uczynił po kradzieży jego, a to, że sprzedał go za 1000 złotych świadkowi G. B., odebrany temuż później, bo w dniu 28 grudnia 2012 roku, przymusowo przez funkcjonariuszy policji, a który z kolei zeznając fakt ten potwierdził, i który ponadto za czyn określony art. 292§1 kk skazany został na karę 4 miesięcy ograniczenia wolności z obowiązkiem wykonywania nieodpłatnej kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 20 godzin w stosunku miesięcznym wyrokiem Sądu Rejonowego w (...) z dnia 03 czerwca 2013 roku, sygn. akt VI K 163/13 (karta 95 akt sprawy). Tak więc w tej sytuacji brak jest jakichkolwiek podstaw do zakwestionowania wiarygodności zeznań świadków K. W., G. B., A. K. (2), A. P. oraz T. D., a podających fakty i okoliczności które faktycznie w rzeczywistości zaistniały. Wobec powyższego Sąd przypisał oskarżonemu popełnieniu zarzucanego czynu i wymierzył karę 6 miesięcy pozbawienia wolności jako kary w pełni realizującej wymogi zasad prewencji ogólnej i szczególnej oraz sprawiedliwej odpłaty, biorąc pod uwagę fakt, że czyn przypisany oskarżonemu, wcześniej zaplanowany i mający cechy zuchwałości, cechuje się znacznym stopniem społecznej szkodliwości, i który jest nagminnie popełniany oraz fakt, że oskarżony był już karany sędownie, w tym i również za przestępstwa przeciwko mieniu określone art. 278§1 kk odpowiednio wyrokami Sądu Rejonowego w (...) z dnia 30 maja 2011 roku (sygn. akt II K 168/11), z dnia 29 maja 2012 roku (sygn. akt II K 39/12 i z dnia 10 października 2012 roku (sygn. akt VI K 352/12) na kary pozbawienia wolności z dobrodziejstwem warunkowego zawieszenia ich wykonania, z których jedną z nich zarządzono do wykonania, oraz dwukrotnie za przestępstwa określone art. 62 ust. 1 i 3 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii na kary ograniczenia wolności, jedną z nich z dobrodziejstwem warunkowego zawieszenia jej wykonania, a następnie zarządzoną do wykonania, a co uzasadnia przyjęcie jednego i jedyne go poglądu o nieskuteczności prowadzonej dotychczas w warunkach wolnościowych resocjalizacji oskarżonego i obecnej konieczności poddania go takiej ale już w warunkach izolacyjnych. Wskazać również należy w kontekście powyższego, że stosowane dotychczas wobec oskarżonego dobrodziejstwa warunkowego zawieszenia wykonania orzekanych wobec niego kar pozbawienia wolności oraz orzekane kary wolnościowe w postaci kar ograniczenia wolności niewątpliwie wytworzyły u oskarżonego swoiste poczucie bezkarności, niewątpliwie też przejawiające się pewnością jego, że już zawsze z taką wyrozumiałością, łaskawością i łagodnością Sądu będzie się spotykał. Konkludując więc stwierdzić należy, że brak jest podstaw do kolejnego zastosowania wobec oskarżonego dobrodziejstwa warunkowego zawieszenia

wykonania kary pozbawienia wolności, gdyż temu i również sprzeciwia się przede wszystkim dyspozycja przepisu art. 69§1 i 2 kk, a i również brak pewności, że oskarżony na drogę przestępstwa już nie powróci. W tej sytuacji biorąc i pod uwagę zasady i dyrektywy sądowego wymiaru kary, te określone art. 53 kk właśnie sprawiedliwą, i co ponownie podnieść należy, realizującą wymogi zasad prewencji ogólnej i szczególnej, jest kara izolacyjna 6 miesięcy pozbawienia wolności. Zwolnienie oskarżonego, nie posiadającego majątku i niepracującego, a pozostającego na utrzymaniu matki, od ponoszenia kosztów sądowych znajduje uzasadnienie w przepisie art. 624§1 kpk.